

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte –Timofti Vladimir,

Judecători –Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul Calendari Dumitru și de către avocatul Grecu Ion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 decembrie 2018 și a sentinței Judecătoriei Cahul sediul central din 23 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

Balaeș Andrei Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. xxxxx, r-nul xxxxx, domiciliat s. xxxxx, r-nul xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 18.10.2018 – până la 23.10.2018

instanța de apel:

de la 08.11.2018 – până la 04.12.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 18.02.2019 – până la 25.06.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul sediul central din 23 octombrie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Balaeș Andrei Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Balaeș Andrei, la data de 25 august 2018, în jurul orei 14:45, aflându-se la domiciliul concubinei sale, Munteanu Natalia, situat în satul xxxxx, r-nul xxxxx, cu care locuiește separat, având scopul comiterii violenței în familie, a inițiat un conflict cu concubina sa, Munteanu Natalia, care conform art. 133¹ lit. b) Cod penal, este membru de familie și a aplicat față de aceasta violența fizică, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnii, cu un farăș și o rangă metalică în regiunea capului și peste brațul stâng, cauzându-i traumă cranio-cerebrală închisă cu plăgi contuze multiple pe cap, hematom subcutan în regiunea parieto-occipitală stângă, focare de contuzie cerebrală în regiunea temporală dreapta,

hemoragie subarahnoidiană în regiunea occipitală dreaptă și la nivelul fantei interemisferiene, fractura închisă a radiusului stâng 1/3 distală, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Balaș Andrei, au fost calificate *de drept* în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal – *violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Partea vătămată, Munteanu Natalia, la data de 31 octombrie 2018, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Balaș Andrei să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului a fost invocat că:

- nu este de acord cu sentința, deoarece în cadrul examinării cauzei date a declarat faptul că, l-a iertat pe inculpatul Balaș Andrei și a solicitat în acest sens aplicarea unei pedepse neprivative de libertate;

- prima instanță eronat a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării de societate, ignorând cerința de a-i fi numită ultimului o pedeapsă neprivativă de libertate, așa cum dorește să-și mențină familia;

- lipsirea de libertate a lui Balaș Andrei inevitabil va duce la destrămarea, atât a familiei, cât și ducerea în sărăcie, așa cum el este unicul întreținător al familiei;

- o parte din vina celor întâmplate o deține atât ea, cât și rudele sale, care se comportau cu dispreț față de concubinul său Balaș Andrei;

- știindu-i caracterul lui Balaș Andrei, dânsul deja a conștientizat și se căiește de cele comise, iar deținerea lui în locurile de detenție ar duce la destrămarea familiei sale.

3.2 Procuror, la data de 05 noiembrie 2018, care a solicitat casarea acesteia în partea respingerii solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare de la inculpatul Balaș Andrei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasat de la ultimul în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă totală de 640 lei.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de judecată ilegal a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea în contul statului de la inculpatul Balaș Andrei a cheltuielilor judiciare suportate în cadrul urmăririi penale, deoarece cheltuielile suportate de stat au fost necesare pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și aceste cheltuieli se plătesc din sumele alocate de stat;

- în ședința de judecată acuzatorul de stat a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat în beneficiul statului, în valoare totală de 640 lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de constatare medico-legală nr. 201811DC294 din 12 septembrie 2018 și raportului de expertiză medico-legală nr. 201811D0329 din 29 septembrie 2018;

- la materialele dosarului a fost anexată informația prin care se confirmă că,

pentru efectuarea raportului de constatare și expertizei judiciare cheltuielile constituie 640 lei.

3.3 Avocatul, Grecu Ion, în numele inculpatului, la data de 01 noiembrie 2018, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Balaes Andrei să-i fie aplicată suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în temeiul art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului a fost invocat că:

- instanța de judecată a apreciat în mod eronat circumstanțele de fapt ale speței, ce aveau o importanță esențială la individualizarea pedepsei penale, ce urma a fi aplicată inculpatului, pronunțând în rezultat o sentință ilegală;

- prima instanță a ignorat în totalitate faptul că, partea vătămată a depus cerere prin care a solicitat aplicarea în privința lui Balaes Andrei o pedeapsă neprivativă de libertate, explicând în acest sens că, l-a iertat pe ultimul, iar o parte din vina în cele întâmplate îi aparține atât ei, cât și rudelor sale. De asemenea, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată a solicitat aplicarea în privința inculpatului Balaes Andrei a unei pedepse neprivative de libertate, menționând că are intenția de a-și reface familia și că Balaes Andrei este unicul care întreține familia;

- având în vedere circumstanțele faptice ale cauzei penale vizate, în privința inculpatului există mai multe circumstanțe atenuante la individualizarea pedepsei penale, acesta a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut fapta săvârșită, depunând în acest sens cerere de examinare a cauzei în procedură simplificată în temeiul art. 364¹ Cod procedură penală. De asemenea, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul instanței de judecată Balaes Andrei s-a căit sincer, asigurând instanța și participanții la proces că pe viitor nu va mai comite asemenea acțiuni;

- privitor la starea familială și materială a inculpatului, care urmează a fi luate în calcul de către instanța de judecată la individualizarea pedepsei penale la caz, se impune precizarea că, ultimul este tatăl a doi copii minori și este unicul care întreține familia. Aplicarea pedepsei cu închisoarea inculpatului, fără aplicarea față de acesta a art. 90 Cod penal, va duce la faptul că, familia acestuia va fi adusă la limita existenței, ceea ce ar echivala cu condiții inumane privind întreținerea copiilor minori ai inculpatului;

- având în vedere circumstanțele faptice ale cauzei, din care rezultă existența mai multor circumstanțe atenuante la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului, faptul că s-a împăcat cu partea vătămată, căința activă a acestuia, având în vedere starea materială și familială a inculpatului - aplicarea pedepsei penale inculpatului cu aplicarea art. 90 Cod penal față de acesta va asigura atingerea scopului pedepsei penale, va asigura *inter alia* sarcina corijării ultimului, care a dat dovadă de căință pentru infracțiunea comisă și va duce la restabilirea echității sociale la caz, ținând cont de circumstanțele concrete ale cauzei penale, privind motivul comiterii infracțiunii vizate, rolul părții vătămate în acest sens, conduita inculpatului după comiterea infracțiunilor;

- prevederile legale cu privire la individualizarea pedepsei penale, ce derivă din

dispozițiile art. 75-88 Cod penal, conform cărora pedeapsa penală urmează să nu cauzeze limitări sau îngrădiri drepturilor persoanelor condamnate, decât în cazul în care alte măsuri de pedeapsă nu vor asigura realizarea sarcinilor pedepsei penale stabilite de legislația penală. Respectiv, atingerea sarcinilor pedepsei penale, în virtutea rigorilor menționate, poate fi realizată în mod rezonabil prin individualizarea pedepsei penale care urmează a fi aplicate inculpatului, prin prisma art. 90 Cod penal;

- concluzii privind posibilitatea aplicării condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei penale față de inculpat, rezultă și din recomandările făcute de către Consiliu Europei în materie de detenție, conform cărora statele-membre ale Consiliului Europei, urmează a lua toate măsurile pentru înlocuirea detenției efective cu măsuri de pedeapsă alternative detenției, care pot asigura atingerea sarcinilor procesului penal la caz. Prin prisma recomandărilor vizate, în speță, rezultă posibilitatea aplicării art. 90 Cod penal față de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 decembrie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a menționat că, în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, inculpatul Balaș Andrei până la începerea cercetării judecătorești a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea lui Balaș Andrei în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a constatat că, sentința este criticată de către partea vătămată Munteanu Natalia și avocatul Grecu Ion în numele inculpatului în partea individualizării pedepsei, însă hotărârea atacată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, întrucât prima instanță i-a stabilit lui Balaș Andrei pentru infracțiunea comisă, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, o pedeapsă echitabilă în limitele legii penale.

Instanța de apel a respins argumentul părții apărării referitor la faptul că, inculpatul Balaș Andrei a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate și a dat dovadă de căință sinceră, deoarece aceste circumstanțe au fost luate în calcul de către prima instanță la individualizarea pedepsei penale, respectiv, aceleași circumstanțe nu pot fi reținute și în cadrul individualizării pedepsei, sub aspectul executării

acesteia.

La fel, instanța de apel a respins argumentele avocatului Grecu Ion și părții vătămate referitor la faptul că, în ședința de judecată în prima instanță Munteanu Natalia a declarat că nu are careva pretenții față de inculpat, susținând că are 2 copii la întreținere, iar inculpatul Balaș Andrei este unicul întreținător al familiei, s-a împăcat cu inculpatul, iar o parte din vină o are și ea la cele întâmplate. La aceste alegații, instanța de apel a notat că, din declarațiile părții vătămate din cadrul urmăririi penale se descriu acțiunile de violență fizică aplicate cu deosebită cruzime de către inculpatul Balaș Andrei, acțiuni ce au avut loc în prezența copiilor minori, fiindu-i provocate părții vătămate leziuni corporale medii (f.d. 19-21), iar acest aspect nu constituie temeii pertinent de a considera oportună suspendarea condiționată a executării pedepsei, în contextul în care făptuitorul crimei anterior a fost condamnat pentru infracțiuni cu aplicarea violenței și fiindu-i acordată posibilitatea de a se corecta, prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, respectiv dânsul nu s-a corectat și a continuat să manifeste un comportament infracțional.

În acest context, instanța de apel a considerat că, la aplicarea pedepsei inculpatului Balaș Andrei pentru infracțiunea comisă, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior a avut conflict cu legea, fiind atras de mai multe ori la răspundere penală pentru comiterea de infracțiuni grave (f.d. 62), antecedentele penale fiind stinse, potrivit anchetei sociale, evaluare inițială din 05 septembrie 2018, în familie au fost identificate patologii precum abuz de alcool, de droguri, violență domestică, abuz față de copii, neglijarea obligațiilor părintești, au fost identificate următoarele probleme: inculpatul fiind în stare de ebrietate facea scandal în familie, fiica acestuia, Irina, copil minor, era batjocorită și numită cu cuvinte foarte urâte, dl Andrei foarte des își bătea concubina în prezența copiilor minori (f.d. 67-68), săvârșirea unei infracțiuni grave și prezența circumstanțelor atenuante, cum ar fi: recunoașterea de către inculpat a vinei și căința sinceră, ca circumstanță agravantă a fost reținut faptul că inculpatul a comis infracțiunea imputată în prezența minorilor. Astfel, prima instanță corect a ajuns la concluzia că, scopul restabilirii echității sociale, educativ și preventiv al pedepsei în cazul lui Balaș Andrei poate fi atins prin stabilirea pedepsei, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu închisoare în limitele prevăzute de legea penală și anume 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, luându-se în considerație toate circumstanțele pe caz și faptul că, acesta a fost atras de mai multe ori la răspundere penală, nu și-a făcut concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat, și din nou a pășit pe calea infracțională, respectiv nu a demonstrat că regretă cele comise, iar o altă pedeapsă decât cea privativă de libertate reală nu-și va atinge scopul.

În concluzie, instanța de apel a conchis că, temeiurile invocate de avocatul Grecu Ion, în numele inculpatului, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temeii de implicare a instanței în sensul casării sentinței adoptate la caz.

Instanța de apel a constatat că, sentința este criticată și de procuror în partea

respingerii cerinței de a fi încasate din contul inculpatului Balaș Andrei cheltuielile judiciare în mărime de 640 lei pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Sub acest aspect, instanța de apel verificând legalitatea sentinței, a considerat că prima instanță întemeiat a respins cerința acuzatorului de stat privitor la încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei din contul inculpatului Balaș Andrei în mărime de 640 lei. În acest sens, instanța de apel a indicat că, prevederile art. 227 Cod de procedură penală, reglementează care anume cheltuieli sunt incluse în categoria cheltuielilor judiciare, în această listă nefiind însă incluse cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În acest context, instanța de apel a menționat că, în prezenta cauză penală ordonatorul expertizelor judiciare a fost organul de urmărire penală (f.d. 42), fără a exista o asemenea cerere din partea părții apărării.

În sensul dat, instanța de apel a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Balaș Andrei în mărime de 640 lei, deoarece acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției ultimului în comiterea infracțiunii imputate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

6. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către:

6.1 Procuror, la data de 04 februarie 2019, care solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea soluției privind cheltuielile judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, deoarece erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În motivarea recursului ordinar autorul invocă:

- orice prejudiciu cauzat fie persoanei fizice/juridice sau statului trebuie să fie reparat, respectiv este necesar de a schimba atitudinea vizavi de instituția procesuală – cheltuielile judiciare și restituirea acestora, deoarece cu astfel de raționamente statuate de către instanța de apel, cheltuielile din bugetul de stat nu vor fi suplinite;

- practica judiciară a Curții de Apel Cahul privind recuperarea cheltuielilor judiciare suportate de stat, este una neunitară;

- cheltuielile legate de efectuarea expertizelor judiciare sunt cheltuieli în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, urmează a fi soluționată reieșind din prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune pe condamnat responsabil de aceste cheltuieli. Iar dacă condamnatul nu este în stare, din diferite motive, invaliditate, incapacitate juridică, etc., cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- atât în sentință, cât și în decizia instanței de apel, adoptate în speța dată, lipsesc soluții privind cheltuielile judiciare, precum prescrie norma art. 385 alin. (1) pct. 14) și art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece cheltuielile judiciare sunt suportate de inculpat sau sunt trecute în contul statului. Simpla soluție de respingere a cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare nu este o soluție procesuală, deplină și legală;

- instanța de apel, în prezenta speță, nu a soluționat corect chestiunea referitoare

la cheltuielile judiciare în sumă de 640 lei.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Greco Ion, în numele inculpatului, la data de 07 februarie 2019, care solicită casarea acestora, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului ordinar apărătorul indică argumente identice cu cele invocate în apel și descrise în pct. 3.3 al prezentei decizii.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

7.1 Cu referire la recursul declarat de către procuror

Recursul declarat de procuror este întemeiat în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, invocând cazul de casare incident, în opinia acestuia, în prezenta cauză și anume: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Colegiul penal constată din recursul declarat, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel, prin care a menținut sentința în partea respingerii cerinței de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, pentru efectuarea raporturilor de expertize judiciare privind constatatarea gradului leziunilor corporale suportate la caz de către victimă, în urma comiterii infracțiunii imputate lui Balaeș Andrei.

Astfel, procurorul contestă decizia instanței de apel din considerentul că, în opinia lui, instanța eronat nu a încasat cheltuielile judiciare de la inculpat în quantum de 640 lei, suportate de stat pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201811D0329 din 29.09.2018 și raportului de constatare nr. 201811D0294 din

12.09.2018, trecându-le în contul statului.

Verificând actele cauzei, raportat la alegațiile procurorului, instanța de recurs consemnează că cele avansate de recurent nu și-au găsit confirmarea, iar soluția adoptată pe marginea acestei spețe de către instanța de apel, în partea menținerii sentinței, prin care a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat de a încasa cheltuielile suportate, la caz, pentru efectuarea expertizelor judiciare, este legală și întemeiată.

Colegiul penal lărgit consideră nefondată revendicarea procurorului ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, privitor la neîncasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului pentru efectuarea expertizelor judiciare, dat fiind că, în dispoziția art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, este stipulat expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul.

În situația când efectuarea expertizei a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea acesteia urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești ale bugetului de stat, nu din contul inculpatului, după cum pretinde recurentul.

O atare prevedere legală se conține în dispoziția art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, unde este stipulat că, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală. Excepția despre care ne relevă legiuitorul cuprinsă în art. 142 Cod de procedură penală, nu este incidentă cauzei date.

Din actele cauzei, se constată că, raportul de constatare nr. 201811D0294 din 12.09.2018 și raportul de expertiză judiciară nr. 201811D0329 din 29.09.2018, au fost ordonate de către organul de urmărire penală prin îndreptarea din 07.09.2018 (f.d. 9) și ordonanța din 19.09.2018 (f.d. 42) pentru stabilirea gravității leziunilor corporale cauzate părții vătămate Munteanu Natalia, în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, ce au fost puse în sarcina părții acuzării.

În asemenea situație, instanța de apel corect a statuat că, plata pentru efectuarea acestei acțiuni procesuale, nu urmează a fi încasată din contul inculpatului, întrucât atât normele procesual-penale relevante cauzei, cuprinse în art. 227 - 229, precum și cele din Legea specială nr. 68/2016 specificată mai sus, stabilesc că responsabili pentru achitarea plăților încasate de la stat în folosul organelor îndrituite cu efectuarea expertizelor judiciare, sunt ordonatorii unor atare acțiuni procesuale.

Din ansamblul considerentelor care preced, rezultă că cheltuielile judiciare suportate pentru instrumentarea acestei cauze urmează a fi acoperite din bugetul de stat, respectiv acestea nu pot constitui obiectul unei rambursări din partea

inculpatului, în cazul în care ultimul nu le-a ordonat.

Cu privire la cele consemnate de recurent despre existența unor soluții contradictorii în practica judiciară cu privire la modul de soluționare și recuperare a cheltuielilor judiciare de către Curtea de Apel Cahul, Colegiul penal ține să specifice că dreptul la o jurisprudență constantă nu este o chestiune ce se regăsește printre temeiurile de declarare a recursului ordinar, mai mult ca atât, în cauza *Legrand c. Franței* din 26 mai 2011, nr. 23228/08, Curtea de la Strasbourg a statuat că apariția unui reviriment de jurisprudență și aplicarea de noi soluții într-o procedură pendinte nu încalcă art. 6 din Convenție - dreptul la un proces echitabil. În același sens, s-a consemnat că exigențele asigurării securității raporturilor juridice și protecția încrederii din partea justițiabililor nu consacră dreptul la o jurisprudență constantă și că evoluția jurisprudenței nu este prin ea însăși contrară unei bune administrări a justiției, întrucât absența unei abordări dinamice și evolutive ar împiedica orice schimbare sau îmbunătățire.

Totodată, Colegiul penal apreciază nefondate criticele procurorului în ce privește neindicarea omisă de instanțele de fond în dispozitivul hotărârilor adoptate referitor la repartizarea cheltuielilor judiciare, deoarece acest fapt nu este suficient pentru a casa și răsturna o hotărâre judecătorească, ținând cont de faptul că în partea motivată a sentinței, instanța de judecată și-a argumentat considerentele față de invocarea procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului. Mai mult ca atât, dat fiind faptul că prima instanță a respins solicitarea părții acuzării de a încasa cheltuielile judiciare de la inculpat, însă prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală sunt obligatorii în cazul în care instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite pretențiile de încasare a cheltuielilor judiciare, ceea ce nu a avut loc în prezenta speță, respectiv în cazul dat omisiunea semnalată de recurent nu este una semnificativă, pentru a constitui temei de casare a hotărârilor contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul conchide că, în cauza dată nu și-a găsit confirmarea temeiul de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece a fost soluționată corect chestiunea cu privire la cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor în prezenta cauză.

Din considerentele enunțate supra, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de către procuror în prezenta speță, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

7.2 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Greco Ion în numele inculpatului

Reieșind din recursul declarat de către apărătorul inculpatului, instanța de recurs atestă că, autorul invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Astfel, Colegiul reține că, recurentul expune critici la concluziile instanțelor de fond care au considerat că în privința inculpatului, în cauza dată, nu sunt suficiente motive de a aplica dispozițiile art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare, fără suspendarea condiționată a acesteia.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal lărgit, temeiul pentru recurs invocat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea în speța dată, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel și-au motivat argumentat soluțiile adoptate la acest capitol, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și modului de executare a acesteia, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Astfel, precum se atestă, prezenta cauză, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f.d. 118), a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere (la caz, încheierea protocolară f.d. 122), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani. Respectiv, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sânt valabile în cazul dat pentru inculpatul Balaș Andrei, limitele pedepsei cu închisoare au fost reduse cu o treime, constituind astfel de la 8 luni până la 4 ani. În prezenta speță, inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate, prin prisma alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani, adică în limitele prevederilor legale.

La aplicarea pedepsei inculpatului, în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare, atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Cod penal, ce reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Aplicându-se pedeapsa în urma judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța, de asemenea, trebuie să ia în considerare și cerințele alin. (2) art. 75 Cod penal, conform cărora o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Opozant argumentelor recurentului despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Balaș Andrei și anume suspendarea condiționată a executării pedepsei cu o perioadă de probațiune, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează că, prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de indulgență. Din materialele cauzei și anume din ancheta socială, efectuată de asistentul social comunitar, act anexat la dosar, se atestă că inculpatul face abuz de alcool și substanțe stupefiante, și adesea aplică violență asupra concubinei sale Munteanu Natalia și copiilor minori. Anterior inculpatul a comis devieri de la legea

penală fiindu-i aplicate pedepse cu închisoare și cu suspendare condiționată, conform art. 90 Cod penal, potrivit revendicării anexate la materialele cauzei (f.d. 62). De menționat este și modalitatea în care a acționat inculpatul asupra concubinei sale, în cadrul comiterii infracțiunii imputate, folosind o rangă metalică și un făraș, aplicându-i lovituri în regiunea capului, în rezultatul căreia acesteia i-a fost cauzată o traumă cranio-cerebrală închisă, condiționând o dereglare a sănătății de lungă durată. Astfel, se atestă faptul că, comiterea acțiunilor de violență în familie pentru inculpatul Balaș Andrei, a devenit o deprindere și o modalitate de conviețuire în societate, fiind realizate adesea în prezența copiilor săi minori, inclusiv și în privința lor, iar aplicarea pedepselor neprivative de libertate nu-și produc efectul, pentru ca ultimul să-și facă concluziile necesare de a nu săvârși în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Referitor la alegațiile recurentului privind prezența cumulului de circumstanțe atenuante, ce în opinia acestuia nu au fost luate în considerare de către instanța de apel, Colegiul menționează că, la prezenta speță, acestea nu sunt suficiente pentru ca inculpatul să beneficieze de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu împrejurările menționate mai sus, ținând cont și de personalitatea inculpatului, din cazierul judiciar al căruia rezultă o frecvență a manifestării comportamentului deviant în societate de la prevederile legale. În ce privește, invocarea prezenței circumstanței atenuante recunoașterea vinei în comiterea infracțiunii, la caz, ca urmare a aplicării procedurii prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aceasta nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică (*a se vedea pct. 35 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 13 din 16.12.2013, Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești*).

În atare împrejurări Colegiului penal lărgit consideră că, instanțele de fond i-au stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia numită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de prima instanță, susținută și prin hotărârea instanței de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Generalizând raționamentele expuse, instanța de recurs consideră că, nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de a interveni în sensul casării deciziei contestate, în partea stabilirii modului de executare a pedepsei.

În cele din urmă, Colegiul penal concluzionează de a respinge ca inadmisibil și recursul ordinar declarat de către apărătorul inculpatului, deoarece este unul nefondat.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către avocatul Grecu Ion în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Balaeș Andrei Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 19 iulie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Timofti Vladimir și Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală
privindu-l pe *Balaeș Andrei xxxxx*

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2019 au fost respinse ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către avocatul Grecu Ion în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Balaeș Andrei xxxxx**.

Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că recursul ordinar declarat de către Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru urma a fi admis, cu casarea parțială a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 decembrie 2018, în partea neîncasării cheltuielilor judiciare cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte.

Se reține, că procurorul, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită, casarea deciziei în partea neîncasării cheltuielilor de judecată de la inculpat în beneficiul statului, pentru efectuarea expertizei în sumă de 640 lei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, invocând, că decizia adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar concluzia privind neîncasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat în beneficiul statului este neargumentată, în prezenta speță fiind aplicabile prevederile art. art. 227 alin. (1), (2) pct. 5), 229 Cod de procedură penală, care stipulează că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat, iar instanțele de fond eronat au interpretat prevederile legale care reglementează încasarea cheltuielilor de judecată.

Analizând argumentele recurentului, în raport cu soluțiile adoptate, constatăm, că soluția instanțelor de fond privind neîncasarea cheltuielilor de judecată de la inculpat, este motivată contradictoriu, fiind interpretată eronat legea aplicabilă la caz.

Se reține, că prin sentința Judecătoriei Cahul sediul central din 23 octombrie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Balaeș Andrei xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei ca neîntemeiată, soluție menținută de către instanța de apel.

Instanța de apel și-a motivat soluția privind menținerea sentinței în partea respingerii cerințelor procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare suportate de stat pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară din 29 septembrie 2018 și raportului de constatare din 17.09.2018, bazându-se pe prevederile art. 142 alin. (2), 227

Cod de procedură penală, considerînd, că cheltuielile pentru efectuarea expertizelor nu pot fi încasate de la inculpat, or, legea prevede, că acestea sunt puse pe seama statului, deoarece au fost ordonate de organul de urmărire penală în vederea constatării vinovăției inculpatului, motivare, care după părerea noastră este una eronată.

Potrivit normelor procesuale, în vigoare, ale Republicii Moldova cheltuielile judiciare în procesul penal reprezintă cheltuielile apărute în cadrul procesului penal necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, asistența juridică garantată de stat, precum și orice alte cheltuieli prevăzute de art. 227 Cod de procedură penală.

Temeiul suportării cheltuielilor judiciare de către inculpat își are izvorul în activitatea sa infracțională. În cadrul unui proces penal, statul este titularul acțiunii penale, fiind primul interesat în tragerea la răspundere penală a celor care au încălcat legea penală. Astfel, involuntar acesta suportă cheltuieli considerabile pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Totodată, se menționează că cheltuielile judiciare pot fi recuperate de la inculpat, conform prevederilor art. 229 Cod de procedură penală, după finalizarea procedurii de examinare judiciară. În cadrul procesului penal, inculpatul aflat în culpă infracțională poate fi obligat să suporte în principal și integral cheltuielile judiciare, deoarece a săvârșit o infracțiune ce a declanșat un proces de judecată.

Astfel, în caz de condamnare, întrucât s-a stabilit vinovăția inculpatului, ultimul poate fi obligat de a plăti toate cheltuielile efectuate de către stat de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, *cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.*

Analiza cadrului normativ internațional, dar și a practicilor internaționale a stabilit că în esență, justiție gratuită nu există. Costurile pentru justiție diferă de la o țară la alta, plătitori fiind atât părțile procesului judiciar, cât și statul, însă în proporții diferite, de la țară la țară.

Apriori, cheltuielile pentru realizarea procedurilor penale sunt efectuate din contul bugetului de stat.

Reprezentanții autorităților care realizează procedurile penale, în vederea recuperării cheltuielilor efectuate urmează să stabilească și să înregistreze cu exactitate toate acțiunile efectuate pentru a putea ulterior să le solicite a fi recuperate, fie în etapa de pregătire a dosarului pentru a fi înaintat spre examinare în instanța de judecată, fie nemijlocit în instanța de judecată, ce la caz a fost realizat de către procuror.

Obligația suportării cheltuielilor judiciare de către inculpat nu decurge din culpa procesuală, el neavînd inițiativa declanșării procesului penal, dar este consecința directă a săvârșirii unei infracțiuni pentru care este tras la răspundere de către stat. În cazul în care inculpatul a fost scos de sub urmărire penală în cursul urmăririi penale, sau a fost achitat în cursul judecății, și s-au efectuat aceste două etape

ale procesului penal, culpa procesuală revine autorității procesuale, statului revenind obligația de a suporta cheltuielile judiciare.

Din materialele cauzei rezultă, că raportul de expertiză judiciară din 29 septembrie 2018 și raportului de constatare din 17.09.2018, au fost ordonate și efectuate în cadrul procesului penal, fiind achitate din sumele alocate de stat, astfel, până la recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii, cheltuielile au fost avansate de stat, cheltuieli, care după condamnarea acestuia pot fi recuperate de la condamnat.

Or, instanța de apel eronat a interpretat prevederile normelor procedurale și nu a ținut cont de dispozițiile:

- art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, care stipulează că cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală (care includ și expertizele judiciare);

- art. 229 alin.(1) Cod de procedură penală care prevede că, cheltuielile judiciare **sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.** (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

- art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, constatăm că, această instanță a dispus menținerea sentinței prin care a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 640 lei, ca fiind neîntemeiată, inculpatul fiind eliberat total de la plata acestora, eronat motivîndu-și soluția, cu faptul că expertizele au fost ordonate de către organul de urmărire penală și ele nu pot fi puse pe seama inculpatului, fără a face careva referire la faptul dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea inculpatului, în conformitate cu prevederile art.229 alin.(3) Cod de procedură penală. Or, la caz inculpatul nu a invocat careva circumstanțe ce ar condiționa trecerea cheltuielilor judiciare suportate de stat în contul statului, fiind trecută plata cheltuielilor judiciare în contul statului neîntemeiat, fără a se ține cont și de modificările efectuate în art. 143 Cod de procedură penală, fiind abrogat alin. (2) al acestui articol prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018.

Din considerentele expuse, statuăm, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în recursul procurorului și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.

6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar, în speța dată.

Pentru aceste motive am optat pentru admiterea recursului ordinar declarat de către procuror, cu casarea parțială a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 decembrie 2018, în partea neîncasării cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte.

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena